

Exempla de Coningis.

58

non amplius celebraturam cum ipsis, & lecta vita
S. Stephani se eam non ultrà lecturam, monita sa-
lutis eis dabat, memoriam Dei perpetuam persua-
debat, & puritatem mentis citrà ullam peccati la-
bem commendabat, & solatium hinc capiendum,
si eius defunctæ dolore forent tristandæ. Ingressa
templum institit precibus pro felici exitu, & sa-
cramenta percepit & præsentem cum Clero suo &
multis aliis vndiq; confluentibus Episcopo Eleu-
theropolis monita salutis dedit, virgines & con-
sobrinam consolata & alios mærentes in his ver-
bis (sicut Domino placuit, ita factum est) spiri-
tum Deo reddidit, mortua decorè per se compo-
sita manibus ad pectus applicitis, clauisq; super-
ciliis altero die humata est præcantatis tota nocte
confectis hymnis.

EX TOMO II. SVRII,

*Encomium sanctitate & prosapia illu-
strum Parentum S. Suiberti quorum
meritis & precibus mirabili præsigio
natiuitatis & Apostolicæ in Frisia &
proximis regionibus prærogatiuæ
ortus est.*

Sur. Tom. 2. 1. Martii.

PRæsidente vniuersali Ecclesiæ S. Martino,
& imperante Constantino Filio Heraclii, &

*Pietas
coniugum.
Anglia
conuer-
siones.*

Osuino fratre S. Osualdi Angliam moderante Anno D. 647. in Angliæ regno Nortumbrorum, dicto erat Comes de Nortingam Sigebertus strenuissime nulli secundus bellator strenuus & industrius, cui coniux deuota & ingenua erat Berta Anglicis oriunda principibus. Hi coniuges castissima, Dei timore, religionis cultu, precibus & Eleemofynis quotidianis florebant. Porro Berta tenebatur desiderio filii Dei ministerio dedicati instar aliorum complurium regii & illustri sanguinis Episcoporum & Abbatum Angliæ nouellas stirpes saturo educantium & fouentium: Dominus autem mature precibus eius inflexus in somno ostendit ei illustriorem aliis stellam inter duos lucidissimos radios alterum in Galliam in Germaniam alterum protendentem, & in admirandæ cubile odoris pariter & luminis radii vibrantem, nec mora stellam in stratum delapsam ipsam circumdantem: unde excitata cum viro Sigeberto vocem commotæ coniugis audiente & quid gestum ab ipsa cognoscente in precatu ad matutinum perseuerauit tempus: & statim S. Aidanum Antistitem Augustaldensem super oblata visione consuluerunt: qui retulit, filium, qui ex eis nasciturus esset, lumen non modò patriæ sed etiam fidei in vastissimis regionibus propagatorem fore clarissimum. Quo audito grati Deo laudes dixere, & in via diuinæ legis alacrius & constantius perrexere. Denique radius priori simili in partu irreuerberato lumine cubile eundem admirantibus illustrauit.

*Respon-
sum cõ-
sultri E-
piscopi.*

Exemplum vocationis Diuinae à parentibus non interpellandæ : in vita S. VVinuualoci ex M.S. codicibus per Surium edita 3.
Martii.

FVit in Britanua vir illustris Francus nomine confobrinus Cotonii regis Britannici, idemque vir bonus & integer, Christianaque religione initiatus. Hic ex coniuge sua, cuius nomen non exprimitur, filium suscepit VVinuualocum, qui in ipsis primæ ætatis initiis cepit ardere desiderio rerum cælestium mundi respuere illecebria, & soli Deo viuere velle. Orabat itaque opportunè importunè parentes suos, vt literarum studiis imbuendus cuidam viro Dei traderetur. Pater id renuebat cupiens eum ad ea, quæ mundi huius sunt, promouere. At pius puer dolens se suo voto frustrari, ad Deum se conuertit eius opem attentissimis precibus implorans. Non defuit Dominus eius religiosis desideriis. Cum enim aliquando abiret pater ad visendos greges suos, vbi eò peruenit, subitò insonuere super eum horrenda tonitrua, & ruentia fulgura, vt horrore penè exanimis sit prostratus. In hac igitur improviso redactus angustias, animaduertit diuinitus istud fieri, Deumque ab ipso rescere filium, quem mundi flexibus erat impliciturus. Itaque mox in has prorupit preces : Domine

Attentissimum precium fructus Patrie impulsus sus è Deo calo.

Deus, cuius sanctissimæ voluntati par est neminem obluſtari: en hæc filii mei cauſa patior, fed nunc eum tibi deuoueo, tuum tibi reſtituo: quin etiam ambos eius fratres natu maiores tuæ militiæ libens tranſcribo. Expleta hebdomade abiit pater cum filio ad quendam magni nominis ſanctum: in quo itinere grandes procellas ſubito ortas monitu pueri precibus in tranquillitatem uertere. Iam vix in conſpectum ſancti hominis peruenerant, quin ſtatim patri dixit: hic filius tuus ætatem moribus tranſcendens multis erit cauſa ſalutis: quare pater eum ſub magiſterio eius libens reliquit, non modò literis ſed etiam virtutibus imbuendum: qui eo viuacitate ingenii proceſſit, vt ſacræ paginæ nequaquam rudis interpretaberetur, illuſtratione S. Spiritus confirmatus.

*Pietas
cum li-
beris
coniun-
ctis.*

*Encomium S. Cunegundis Auguſtæ cum
Henrico II. Imperatore non modò caſti-
tatis integræ ſeruatæ, ſed etiam aliarum
virtutum conſummati ſaſtigii: incerto
ſed fide digno authore apud Sur.
Tom. 2.3. Martij.*

SÆculi ſupra milleſimum centeſimi, Romæ ſni regni, & cæleſtis pariter cum coniuge glorioſiſſimum decus S. Henricus II. vt ſtudioſiſſimus fuit propagan- & defendendæ & exornandæ Catholicæ Eccleſiæ, ita conſenſu perpetuæ virginitatis

ginitatis cum coniuge Cunigunde tuendæ prorsus fuit admirabilis, quam sub terrestri clamyde imperii satagebant abscondere, vt tantò propensius, quantò efficacius poterant, promouerent, quæ Deo instigante & adiuuante ad laudem ipsius cogitabant perficere. Insigne religionis & magnificentiæ horum documentum vilitur Bambergensis Urbis & Diocesis cum adiunctis Monasteriis & sanctuariis Ecclesia Episcopali sede nobilis. Diuinum adhæc testimonium effulgit non modò in approbatione virginalis sibi gratissimæ pudicitæ, sed etiam in eius famæ contra zoiolos & obtrectatores protectione, dum super ignitos vomeres incolumi planta Cunigundis visa est procedere. Verum imperatore ad cælestia regna, quæ terrestribus semper prætulera, non multò post feliciter euocato Cunegundis animam eius omnium in regno suffragiis & sacrificiis commendare non destitit. Denique Conrado sibi succedente in regno, ipsa curis sæcularibus pro voto suo exonerata in ipsis anniuersariis S. Henrici coniugis exequiis inter ipsa sacrificii solemnija imperiali decentissimè omni ornatu cultante principale altare virgo Deo deuota processit præsentibus Episcopis Dedicationem Ecclesiæ Confugiensis pariter exornantibus, dum de Zachæo Euangelium concineretur, regalem purpuram cum fusco religioso habitu commutauit. Porrò in monasterio non vt mater filiabus se prætulit, sed omnib. inseruiuit, & manib. suis operata panem otiosa non comedit: sponso suo aut orans

*Passi
contio
nentia
ad di
gniora
& cer
tiora
finem.
Calu
mnia
mira
culosa
repressio.*

*Com
muta
tio sta
tus ra
ra.*

Exer- aut psalens locuta. Ad Ecclesie limina pænè inu-
citia & sa properabat. Nihil seueritate illius iucundius,
virtu- nihil iucunditate seuerius: tristis in risu, in tristi-
tes in tia suavis, breue vitæ spacium æterna memoria
cæno- compensabat. Idem illi orationis locus fuit &
bio S. quietis, idem semper habitus, incultum corpus,
Cune- dum sciret reiiciendas delicias corporis, quod
gundis. paulò post vermibus exarandum fuit. Semper
 eam legere, aut legentem audire vidisses. Multa
 illi circa contubernales deuotio, frequens decum-
 bentium vititatio, sollicita pauperum consolatio.
 Cum ipsa decumbenti in lectulo cilicio strato
 puella quæ legebat, sopere victa lumine manibus
 elapso paleæ incensæ circa se & alias virgines con-
 crepuissent, flammam mox prece & cruce extra-
 xit. Nec minus mirum, quod sequitur. Sororis
 suæ filiam Iuttam in omni disciplina à se educa-
 tam & sociam omnium assensu Abbatissam à se
 constitutam, ad sollicitudinem salutis & constan-
 tiam adhortata, quasi in conspectu omnia specu-
 lantis Dei, ad primum quoque faciendum, vt fru-
 ctum doctrinæ suæ ipsa in virginibus sibi subditis
Corre- posset inuenire. Illa vbi in immatura libertate
ctio de- posita est, paulatim à rigore suo deficere, melio-
generã- rem culum lautiorum cibum, vitiorum alimenta
tes Ab- desiderare: vltima in choro prima in conuiuio
batissa. puellarum fabulis interesse, & in omnibus laxius
 se gerere cepit. Pro huiusmodi leuitatibus dum
 eam sancta Dei priuatim inter se, publicè coràm
 omnibus argueret, frõpius obsecrare, increparet,
 nec illa velut materteræ patrociniõ aut familia-
 ritate

Exempla de Coniugiis.

17

ritate vanè confisa emendaret, quadam die cum ipsa cum conuentu crucem (nam dies dominicus erat) sequitur, Abbatissa defuit. Quam illa inquirens, & epulantem cum coëuis in conclauis reprensens zelo pietatis armata cum verbo correptionis dextram maxillam ei percussit: quæ quasi sigillum quoddam formam digitorum accepit, qua omni tempore vitæ suæ non caruit. Porro Cunegundis xv. annis in statu hoc vixit tum humilitate, tum religione omnibus venerabilis: tandem abstinentiæ, precum, & excubiæ studii enervata languescerebat: & omnes ipsa sanctos cæ-

Extrema officia.

lites ad patrocinium impigrè sollicitabat, nec sollicitæ in eo genere cessabant, verum ubi regalium sibi exequiarum pompam & sumptum parari sensit, omninò vetuit tanquam à suis alienum tædis, & internecioni corporeæ minimè consentaneum: & iuxta coniugis quem sibi videbatur vocantem videre, latus sepeliri se volens quieuit. Denique triduanis exequiis ibidem celebratis sepulchrum postmodum non paucis miraculis inclaruit sanationum.

S. Theophanis coniuge colloquium.

Ex Metaphr.

Sur, Tom. 2. 12. Martii.
ad verbum.

Admirabilis hic vir natus est Bizantii, ubi pater eius æui breuis, virtutis non expertus,

F 5

vti

*Consensu
suo cum
vesti-
tuo o-
lism &
alicubi
nunc in
usu.
Causa
prelate
conti-
nencia.*

vti nec gloriæ militaris & opum citò defunctum eum Casari commendauit. Bonis quidem bonus ortus incertum quo casu ad nuptias siue sua sponte, siue alieno impulsu deuenit: Cum igitur omnes ad hilaritatem profusi nuptiale conuiuium celebrarent, mens tamen rebus diuinis vacans, & animi propositum explere cupiens nimè obtundebatur. Nocte autem cum in cubiculo suo esset cum sponsa sua, & in lectulo consideret, & toto animo res diuinas agitatet, suspensio indicans desiderium suum sic eam alloqui aggressus est: Vitæ curriculum coniux & omnibus patet. exiguum & incertum est. Nemo enim mortalium nouit quando mors sit accessura, nosque hinc ad futurum illud iudicium, quod omnibus est commune, dimissura: in quo rerum gestarum ratio seueris quæstionibus est reddenda, cum imparati nonnunquam & magnis peccatorum cumulis onerati illuc homines rapiantur, & rerum procreatarum pulchritudine spoliati, omnium cruciatuum acerbitate atque igne conficiuntur sempiterno: & cum bona quædam exigua, si tamē dicenda sunt bona, quæ specie tantum & opinione sunt eiusmodi, possederint, innumerabilibus torqueantur calamitatibus, quæ morte ipsa sunt grauioribus. Atque vt interim taceam, quam breuia hæc sint atque instabilia: diuitiæ nisi rectè illis utaris, vitiorum magis, quam virtutum sunt ministræ, & multorum insidiis obnoxia, & antequam partæ sint, dilabuntur. Quid ipsa corporis pulchritudo, quæ constat ex quadam coloris sua-
uitate.

uitate, atque apta figura membrorum, nonne vel
tempore extinguitur, vel morbo deflorescit?
Iam humana gloria quid inanius est præsertim
si cum æterna illa, quam nec oculus vidit, nec
auris audiuit, comparatur? Hanc qui mane ade-
ptus est ignorat, an ad vesperam vsque sit perman-
sura. Quamobrem nihil est, cur numeretur in
bonis. Quæ cum ita sint, si videtur, naturæ legibus
renunciantes nostri iuris sumus, cælestiaque spe-
ctemus, & quæ perpetuò non permanent, prom-
ptis animis reiiciamus, & aspernemur. Hæc atque
alia multa ille corpore iuuenis, sed animo senex
loquebatur, cum pura atque integra Christi co-
lumba & turtur solitudinis, & castitatis cupidior,
quam nuptiarum, Christi amore succensa & mu-
liebrem superans infirmitatem, ac se se in omni-
bus quæ honesta essent, sponso suo sociam fore
promittens ita respondit: Multò præstantius est,
sponse charissime, virginitatis pulchritudinem
semper integram seruare, quam eam maxima ex
parte corrumpere. Quis autem fore spondeat, ut
qui huic vitæ seruiunt, & liberis operam dant, vo-
ti compotes sint futuri. Nonne satius est, va inani
spe repudiata, quæ certa sunt, complectamur?
Longè laudabilius est, ut leue Christi iugum ab
adolescencia subeuntes beatitudine, quæ inde se-
quitur, nos dignos præstemus, quam ut rebus istis
caducis & inanibus omni studio incum-

bentes pessimi repe-
riamur?

*Affertur
sua vir-
ginitas
coniugii.*

Antigoni & Euphrasie continentie pa-
 sculum expleto anno & virtutes coniugii
 bus dignissime: ex vitis Patrum
 Dec. S. Euphrasio.

Sur. Tom. 2. 13. Martii.

Anti-
 goni
 laus.

Eu-
 phrasie
 laus.

Imperante Theodosio piissimo Antigonus Bi-
 zantii amicitia eius & consiliis dandis florebat
 ob prudentiam dictorum factorumque, & in
 pauperes beneficentiam utpote soli cæsari opu-
 lentia secundus, ordine senator, nec nisi ad digna
 Augusto opera adhortator. Duxit is vxorem e-
 que caram Augustis, sanguine quoque cognatam
 Euphrosiam, pierate in Deum, pauperesque, &
 Ecclesias insignem: quæ assidua in templis cum
 lacrymis solita obsecrare. Porro cum nata ipsi
 esset filia, quam Euphrosiam dixere, Antigonus
 vxori dixit: Nosti, quam inanis hæc sit vita, quam
 breuis & vt summum, annorum multis ærumnis
 permixta, at cælestis vita cum opibus eius peren-
 nis: & cur hanc non lucrari contendimus? Cur ad-
 huc tenemur curis & opum laqueis fluxarum?
 Quorum ætas nostra tam inaniter sine fructu sa-
 lutis effluit? Euphrasia gemitu resoluta duplica-
 tis ad cælum manibus respondit: id ipsum verò
 est, quod mente agitatam prior promere verita-
 fui: pro hac mente sæpius Deum precata Aposto-
 licis verbis monita 1. Cor. 7. Tempus breue est, reli-
 quum est, & qui habent vxores tanquam non ha-
 bentes

bentes sint: præterit enim figura huius mundi:
 transit mundus & concupiscentia eius: Quare ma-
 turè cogitationes tuas ad opus transfer: opes cum
 pauperibus diuide, ex quibus ad cætera nihil nos
 comirabitur. Antigonus Deo gratus multa in e-
 genos vsus liberalitate admodum piè vitam insti-
 tuit, postquam ab vxoris abstinuit commercio,
 vno duntaxat anno superuixit, rebus suis bene
 dispositis in pace sepultus est. Dolabant posthæc
 vicem Euphrasæ viro in ætate iuuenili orbatæ
 post alterum annum & tertium mensem ipse cura
 coniuge imperator, eiusque filiolarum in suam tu-
 telam maternò precatu susceptam quinquennem
 adhuc senatori ditissimo desponsarunt. Dum au-
 tem nuptiæ protrahuntur, senator senioris Eu-
 phrasæ coniugium Augustæ intercessione ambi-
 uit: at illa indignè ferens, se à matronis circumue-
 niri, ipsas indignabunda à se repulit: & vt rescituit
 imperator coniugis interpellatione id tentatum,
 ipsam obiurgauit, quod animum Euphrasæ à
 mundanis curis, & maritali consortio iam pridem
 alienatum ad ea reuocare conata esset oblita An-
 tigoni meritorum & amicitie oblita honestatis
 imperatorio nomine dignæ: Cum autem orta
 esset ad tempus simultas inter Augustos, doluit
 sua causa Euphrasia hanc ortam, ad cò vt vix à li-
 mine mortis abesset: itaque in Aegyptum ad suas
 facultates vtendas cum filia migravit: quarum
 non modicam partem in vltioris Thebaidis v-
 triusque sexus monasteria distribuit: & domesti-
 ca negotia ministrorum curæ potissimum com-
 mitit,

*Maritò
mors.**Vxori
iterata
sedis
rita ad
nūpsias
prono-
catio.**Decla-
nat au-
la si-
multa-
tem.*

milit, ipsa autem sacris locis ferè continenter re-
uifis subinde prædijs inhæsit.

*Narratio de S. Iosepho ad verbum cum
titulo præfixo de
scripta.*

Ex Tom. 2. Surii 21. Martii.

DE S. Ioseph patre putatio Iesu Christi D.
N. de quo etfi sparsim apud SS. Patres ha-
bentur nonnulla, quæ ad eius faciant commen-
dationem, tamen, quia integras historias, vbi fie-
ri potest, edere cupimus, omisis illis pauca dun-
taxat ex D. Bernardo huc adscribemus, ne tan-
tum Patriarcham neglexisse videamur. Porro le-
ctor non dubitet, tantum fuisse hunc virum quan-
tum esse decuerit, & patrem licet putatitium Sal-
uatoris, & sponsum præstantissimæ virginis. Ne-
cessariò fuit desponsata Maria Ioseph, quando per
hoc & à canibus sanctum absconditur, & à spon-
so virginitas comprobatur, & virginis tam vere-
cundiæ parcitur, quàm famæ prouidetur. Quid
sapientius, quid dignius Divina prouidentia?
Vno tali consilio secretis cælestibus & admittit
tur testis & excluditur hostis, & integra seruatur
fama virginis matris. Alioquin quando peper-
cisset iustus adulteræ? Scriptum est autem: Ioseph
autem vir eius cum esset iustus, eam tra-
ducere noluit: quia sicut nequaquam iustus
esset,

*Proui-
dentiæ
Disi-
na cir-
ca S.*

Iosephicæ castitatem conjugalem.

Exempla de Coniugiis.

Net, si cognitam ream consensisset: sic nihilominus iustus non esset, si probatam innoxiam condemnasset. Cum ergo iustus esset, & nollet eam traducere voluit dimittere eam. Quare voluit dimittere eam? Accipe & in hoc non meam, sed patrum sententiam. Propter hoc Ioseph voluit dimittere eam, propter quod & Petrus Dominum à se repellebat dicens: Exi à me Domine, quia homo peccator sum, propter quod & centurio à Domo eum prohibebat, cum diceret: domine non sum dignus, ut intres subteritum meum. Ità ergo & Ioseph indignum & peccatorem se reputans dicebat intra se, à tali & tanta non debere sibi ultra familiare præstari contubernium, cuius supra se mirabilem expauescebat dignitatem. Videbat & horrebat Diuinæ præsentia certissimum gestantem insigne: & quia mysterium penetrare non poterat, volebat dimittere eam. Expauit Petrus potentiaë magnitudinem, expauit centurio præsentiaë Maiestatem: Exhorruit nimirum & Ioseph sicut homo huius tanti miraculi nouitatem, mysterii profunditatem: & ideò occultè voluit dimittere eam. Miraris, quòd Ioseph prægnantis sese consortio virginis indicabat indignum, cum audias & sanctam Elifabet eius non posse ferre præsentiam, nisi cum tremore & reuerentia, ait namque: unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? Id eò itaq; Ioseph voluit dimittere eam. Sed quare occultè & non palam? Ne videlicet diuortii causa inquit.

*Causa paratè abisus humili-
tas.*

*tremor
& re-
uerentia*

*Occur-
ritur
Iudai-
ca per-
secutio-
ni.*

inquireretur, exigeretur oratio. Quid enim vir iustus responderet populo duræ cervicis, populo non credenti & contradicenti? Si dicere, quod sentiebat, quod de illius puritate comprobauerat, nonne mox increduli & crudeles Iudæi lapidarent illam? Quando namque veritati crederent tacenti in vtero, quam postea contempserunt calamitatem in templo? Quid facerent necdum apparenti, cui postmodum impias manus iniecerunt etiam miraculis coruscanti? Merito ergo vir, ne aut mentiri, aut diffamare cogeretur innocentiam, voluit occultè dimittere eam. Sin verò aliter quis sentiat, & Ioseph sicut hominem dubitasse contendat, sed quia iustus erat, noluisse quidem habitare cum ea propter suspensionem, nec tamen (quia pius erat) traducere voluisse suspectam, & idè occultè voluit dimittere eam: breuiter respondeo etiam sic dubitationem illam Ioseph fuisse necessariam, quæ diuino meruit certificari oraculo: Sic enim scriptum est: hæc autem eo scilicet cogitante, quod occultè dimitteret eam apparuit ei angelus in somnis dicens: Ioseph fili David noli timere accipere Mariam coniugem tuam: quod enim in ea natum, de spiritu sancto est. Itaque propter istas rationes desponsata est Maria Ioseph vel potius, sicut ponit Euangelista, viro, cui nomen erat Ioseph. Virum nominat non quia maritus, sed homo virtutis erat, vel potius, quod iuxta alium Euangelistam, non vir simpliciter, sed vir eius dicitur est merito appellatur quod necessariè putatur. Debit ergo vir eius appellari.

pellari, quia necesse fuit & putari: sicut & pater
 saluatoris non quidem esse, sed dici meruit, ut pu-
 taretur esse dicente hoc Euangelista. Et ipse Iesus *Luo. 3o*
 erat incipiens quasi annorum 30, ut putabatur fi-
 lius Ioseph. Nec vir ergo matris, nec filii pater ex-
 titit, quamuis certa, ut dictum est, & necessaria di-
 spositione vtrumq; ad tempus & appellatus sit &
 putatus. Coniice tamen ex hac appellatione qua
 licet dispensatoria, meruit honorari à Deo, ut pa-
 ter Dei & dictus & creditus sit: coniice & ex pro-
 prio vocabulo, quod augmentum non dubitas
 interpretari, quis & qualis homo fuerit iste Io-
 seph. Simul & memento magni illius Patriarchæ
 venditi in Aegypto, & scito istius istum non so-
 lum vocabulum fuisse sortitum, sed & castimo-
 niam adeptum, innocentiam assecutum & gra-
 tiam. Siquidem ille Ioseph fraterna ex inuidia
 venditus & ductus in Aegyptum Christi venditio-
 nem præfigurauit. Iste Ioseph Herodianam inui-
 diam fugiens Christum in Aegyptum portauit.
 Ille Domino suo fidem seruans dominæ suæ no-
 luit commisceri; iste Dominam suam Domini
 sui matrem virginem agnoscens & ipse continens
 fideliter custodiuit. Illi data est intelligentia in
 Mysteriis somniorum; isti datum est conscium
 fieri & participem Cælestium sacramentorum.
 Ille frumenta seruauit non sibi, sed omni populo:
 Ille panem viuum è cælo seruandum accepit tam
 sibi, quam toti mundo. Non est dubium, quin bo-
 nus & fidelis homo fuerit iste Ioseph, cui mater
 desponsata est saluatoris. Fidelis inquam seruus,

*Ioseph
perfe-
ctus.**Compa-
ratio v-
triusq;
Patri-
archæ
Iose-
phi.*

Comp. a.
 yatio
 cū Da-
 uide
 proge-
 nitore
 eius &
 Maria.

& prudens, quem constituit Dominus suæ matris solatium, suæ carnis nutritium, solum denique in terris magni consilii coadiutorem fidelissimum. Huc accedit, quòd dicitur fuisse de domo David. Verè enim de domo David, verè de regia stipe descendit vir iste Ioseph nobilis genere, mente nobilior. Planè filius David non degenerans à patre suo David. Prorsus, inquam, filius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitate, sed deuotione: quem tanquam alterum David Dominus inuenit secundum cor suum, cui tunc committeret secretissimum sui cordis arcanum, cui tanquam alteri David incerta & occulta sapientiae suæ manifestauit, & dedit illi non ignotum esse Mysterii, quod nemo principum huius sæculi agnouit: cui denique datum est quod multi reges & prophetæ cum uellent videre, non uiderunt, audire & non audierunt: non solum uiderent & audire, sed etiam portare & deducere, amplecti, deosculari, nutrire & custodire. Non tantum autem Ioseph, sed & Maria descendisse credenda est de domo David, alioquin non esset sponsata viro de Domo David. Ambo igitur uerant de domo David, sed in altera completa est ueritas, quam iurauit Dominus David, alitero tamen conscio & teste adimpletæ promissionis.

* *
 *

Exemplum S. Abramij, qui nuptiales
 exosus tædas & congratulationes, &
 hymeneos fuga se his & sponsæ vinculis
 eripuit. Ex vita à Metaphraste,
 & S. Ephræm con-
 scripta.

Sur. Tom. 2. 16. Martij.

S Abramio iustius dicto secundo Abraha-
 mo fuerunt parentes clari genere, vita au-
 tem illustres. & qui diuitiis & gloria mundana si-
 bi summopere placerent. Cum autem viderent
 puerum ab ineunte ætate omnem virtutem exer-
 centem, tenebantur quidem vehementi igne in
 eum amoris & desiderii, sicut natura insitum est,
 desiderabant verò videre fructus huius pulchri
 germinis, vt cernentes tanquam imagines filii ne-
 potes sui in eum amoris sedarent vehementiam,
 & simul successioni generis hoc facerent funda-
 mentum. Itaque studebant, vt & filius duceret
 vxorem, & ad præcipuas dignitates eueheretur.
 Abrahamio autem nihil horum erat curæ, quia vt
 Ludibrium, & scænicam actionem existimabat,
 quæ nihilo melius sunt affecta, quam somnium &
 umbra. Cessit verò tandem importunis paren-
 tum precibus non tam suo voto, quam communi
 Dei lege parentum obedientiam exigente. Sex
 quidem præterierunt dies, ex quo peragebatur

Contē-
 ptus
 mundi
 & nu-
 ptiarū.

conuiuium, & celebrabantur nuptiæ, & cane batur
 hymenæus, septimo autem, in quo eis erat solue-
 dum matrimonium, fit res quædam admirabilis
 & quæ vix credi potest. Nam sedebat quidem ad
 mensam cum sponsa splendide admodum Abra-
 amius tanquam sponsus reuera in thalamo suo:
 tumultu autem & plausu tota domus perstrepe-
 bat, mensæque & conuiuuiis erant omnes intenti
 occultus autem amator nostræ salutis, & qui in-
 telligentia percipitur animarum nostrarum pro-
 nobus & sponsus Christus, illarum scilicet, quæ
 sunt dignæ thalamis suis, dulci quodam radio cœ-
 lestis & ineffabilis splendoris sensim immisso in
 thalamum, suauis & allicienti luce oculos illustra-
 uit Abramii veluti ad se accersens, & ipsum per lu-
 cem attrahens. Illius enim animæ aperte a-
 mirabat pulchritudinem, & volebat eum colloca-
 re in longè melioribus thalamis. Huius autem lu-
 cis dulcedine captus neque cibum neque potum
 volebat sumere. Soluta igitur conuiuio, quod au-
 diè expectabat, & singulis conuiuuiis domum reuer-
 sis tacite domo egredirur à nullo alio nisi à solo
 Deo, qui eum vocabat, visus. Et cum circa duo
 stadia abesset à ciuitate, peruenit ad quandam cele-
 lam, quæ pulchrè erat posita ad quietem & silen-
 tium. Eam autem quam iucunde est ingressus
 Aliquid enim ostenderat ei quæ apparuerat vi-
 sio, quòd spectabat ad eius habitationem. Paren-
 tes absentis eius non aliam suspicari causam quàm
 constantiam antea declaratam aduersus nuptias
 nusquam illum quærunt, nisi in loco aliquo ap-
 ad se

*Lux
 cali il-
 labitur
 eius &
 oculis
 & pe-
 tiori.*

*Clam
 fugit
 sponsam
 deser-
 pens.*

ad secessum & silentium, in quo etiam à multis *Inueni-*
 quæsitus decimo septimo die demum repertus *itur.*
 est. Quos stupore simul & lætitia, & tristitia de-
 fixos placidè & benignè allocutus est: Neque tri-
 stitia, inquit, affici oportet, neque admirari: sed
 Deo potius agere gratias, qui me sapienti quadam
 & arcana prouidentia à mundi subtraxit nequi-
 tia. Orate ergò amici mei & fratres, vt bonum
 eius iugum portem vsque ad finem & non onus
 eius leue abiitiam, sed semper sequar legem &
 voluntatem eius: obtektor quoq; vos, ne frequen-
 ti vestro accessu meum silentium & profectum
 ad meliora obturbetis. Quibus reuerlis obstru-
 cto æditu domunculæ, & relicta fenestella, per
 quam panis solum & aqua ei præberetur soli de
 cætero orationi vacabat, & ieiunio. Eius porrò
 fama excita multitudo particeps eius nonnullæ
 benedictionis cupiebat fieri: Dein defunctis de-
 cimo anno parentibus delatas ad se diuitias o-
 pe cuiusdam amici pauperibus distribuit so-
 lo contentus pallio & cilicio ad vestitum, sto-
 rea ad accubitum poculo ad sitim aqua restin-
 guendam. Nam in hoc ille perpetuò incumbibat, *Vesti-*
 vt eius animus occuparetur in nulla re mundana, *tus su-*
 sed eum totum semper haberet ad cælum exten- *pellæ.*
 sum, semperque leuem & sublimem ad cælestia.
 Sed quo magis egebat iis, quæ pertinent ad vsum
 corporis, eo magis abundabat bonis animæ in or-
 be virtutum, qui eum semper circumdabat, sem-
 per resplendentem humilitatem habens, & chari-
 tatem quas cuiuslibet boni matres definiunt.

Hinc æqualem quidem communiter in omnes ostendebat caritatem: proximi autem salutem semper suæ præponebat. Quæ verò ex eius labris procedebant, quam non poterant animam demulcere & attrahere ad virtutem? Nam valde quidem doctè adhortabatur: reprehendebat autem paternè & amanter: mansuetudoque & gratia vndique in eo florebat internam animi constitutionem perfecte aperiens. Meritò autem admirabitur quisquam eius in certaminibus fortitudinem & constanriam. Nam cum ante mortem continuos 50. annos transegerit in exercitatione nunquam molliter aut segniter aggressus est laboris, neque quicquam remisit de ei ab initio tradita regula abstinentiæ, sed perinde ac si spiritalis labores recens attingeret, ita ad certamina accedebat quotidie seipsum superans.

S. Catarinae filiae celeberrimæ & sanctissimæ Brigittæ Suedicæ exemplum rigida cum marito continentia seruata, e. e. & insigne humilitatis studium.

Sur. Tom. 23. 2. Martii.

CUM Catarina ad nubiles peruenit annos voluit pater, vt nuberet Illa, quæ multa in Deum & Christianitatem seruandæ integritatis fiducia niteretur, non recusauit. Nupit ergo vi-

ro nobili Egardo, sed ita nupsit, ut ipsum ad societatem nuncupandi Deo voti adduxerit. Itaque iuramento obstricti castitatis perpetui custodes sub pompa seculari sancta quadam calliditate hosti pudicitiae illuserunt. Nam ne caro insolesceret, cum qua nobis est bellum intestinum, *Solicia* posteaquam sanctis precibus genuflexionibus *tudo* & vigiliis noctu incubuerant, humi in cubiculo *continentia* substernebant pannum, capiti que cervicalia singula, itaque separatim cubabant ne quidem hyeme secus. Mos erat Catarinae crebro sponso referre virtutum exercitia, & asperitatem penitentiae, quae ipsa in sanctissima matre sua Brigitta partim viderat partim ab aliis didicerat, ut ipsi quoque se his conformarent. Itaque vigiliis & precibus etiam ieiunia adiungebant, ut *ieiunium* in seruitutem redigeretur: A plerisque licitis abstinebant escis: nouerant enim, quanta sit abstinentiae virtus, quippe quae vitam producat, castitatem tueatur Deum conciliet, profliget Daemones, illustret intellectum, animum confirmet, vitia expugnet, carnem edomet, Diuini amoris gratiam in hominis pectus inuehat. Nec modo apud Deum gratia florebat, sed etiam apud proximos virtutum exemplis & exercitiis, & gratia bonae famae & optimae estimationis. Erant vero in eorum familia homines spiritualis vitae rudes, qui apud Carolum Catarinae fratrem eam superstitionis insimularent. Ille ductus curiositate clam in eorum cubile ingreditur, videtque eos non voluptati deditos, sed laevis atque

*Vesti-
tus sim-
plex.*

asperis indutos vestibus sprete lecti mollitie hu-
mi seiunctim cubare. Id ille moleste ferens, ve-
solent, qui non sapiunt ea, quæ sunt spiritus, tan-
quam fatuos & supersticiosos eos obiurgavit: nec
effecit tamen vel sermone vel sanis abstinentiæ
socordiores. Sed quia castitas corporis sine ani-
mi puritate & innocentia non sufficit, Catarina
firmum pudicitia præsidium veram & volunta-
riam animi submissionem adhibuit. Cæperat tum
illa vestium simplicitas, quæ anquitus in ea regio-
ne seruata fuerat, mutari in fastum & pompam ma-
ximè apud nobiles: ipsa verò id genus vestes pau-
latim à se remouit prisce moris tenax, & contem-
ptus contemptrix, quod eius exemplum multæ
nobiles sociæ, & cognatæ secutæ, nec non Caroli
fratris vxor initidò aliquamdiu pertinax, postea
mutata mente melior. Contigit enim eam Chal-
marni in sacello, Mariano cum Catarina precibus
insistentem, cum casu obdormisset B. Virginem
blando in ipsam, in se verò vultu intuitam,
causaque quæsita eam respondisse: & cur non
pares consiliis dilectæ mihi Catarina: Si enim e-
ius exemplo moniturque habitum moresque tuos
correxeris, ego te quoque blanditer respiciam.
Illa ad se reuerfa non immemor dicti & auditi ili-
cò repudiatis superbis vestium ornamentis ad
Catarinæ exempla se composuit. Dein indignanti
ob id fratri & suam ignominiam interpretanti
non responsabat: ad laudes verò suas audiendas
inuita, quas & vetabat monitis & precibus, uti &
cognatorum encomia felicem ob pudicitiam dicti-
tantium

rentium lacrymis sæpe prohibebat. Non multum
intercessit temporis ab inito coniugio. & pater
eius Dominus Vlpho Gudmarson Nericiæ prin-
ceps in senectute bona defunctus in cænobio A-
luastra honorificè tumulatus est. Eo mortuo S.
Brigitta coninx Diuinitus monita Romam abiit:
cumque de socia & adiutrice sollicita esset, Chri-
stus ei fidam & piam affuturam addixit. A quin-
quenniali igitur S. Matris ad Romanas arees dis-
cessu incredibili filia desiderio eò sequendi tene-
batur, quod aduertenti & sciscitanti Egardo ape-
ruit. Egardus expensis tum coniugis proposi-
tis, accedente Dei beneplacito suffultis, tum flo-
rentis ipsius ætatis & longi itineris periculis assen-
sus non ità tardè de sumptibus necessariis & comi-
tatu honesto ipsi prospexit. Quo cum frater
Carolus offensus minas Egardo permissuro in-
tentaret, commodum accidit, vt eo absente
literæ fraternæ ad manus sororis deuenirent:
quibus referatis & lectis, minisque relatis ad a-
uunculam suam Israelem virum potentem, mul-
taque in Deum pietate & prudentia insignem, ab
eo iussa est minis non inflecti, fratris animo ad
tranquillitatem à se reducendo, qui & plenis hu-
manitate verbis munera ad maturandum iter ad-
iecit. Mox igitur se dat itineri cum D. Gorsta-
no Thumasson Marefallo Suediæ, & aliis
duabus Suediæ nobilibus
Matronis.

Memorabilis integritas parentum S.
Hugonis Carthusiani &
Episcopi.

Sur. 1. April.

castitas
coniugalis.

Amor
in pa-
rentes.

HVgo natione Valentiniensis loco iuxta Ifa-
ram fluvium sito cui castrum novum no-
men est, parentes habuit & secundum sæculi di-
gnitatem non infimos, & quod excellit, sanctitatis
prærogativa conspicuos: E quibus Pater Odilo no-
mine præter alia quam plurima, quæ militari li-
cet in habitu laudabiliter gessit vel habuit, verita-
tis & castitatis amator extitit. Nam & mendacia
ingenua mentis affectione religiosis quàm pluri-
mis amplius euitabat, & licet duas priore defun-
cta citius sortitus fuerit vxores, nullos tamen,
quod his temporibus & in hac temporum labe
præsertim in potentibus monstro simile, ducitur,
præter vxorios est experrus amplexus. Idemque
ipse ævo iam grauis sanctissimò monente filio
tanto feruore contempnit sæculum, vt senectutis
immemor & delicatæ consuetudinis, duras quas
Cartusia propter verba labiorum Dei custodit vias,
non dubitauerit ingredi. Vbi annis ferè decem &
octo in tanta sobrietate, tanta vixit humilitate, vt
cunctis ibidem Deo famulantibus carus, cunctis ha-
beretur veneratione dignissimus. Cui viam uni-
uersæ carnis ingresso (erat quippe fermè iâ cente-
narius) venerabilis affuit filius, eumq; propriis &
inun-

inunxit & sacra communione repleuit manibus, Expletoq; condigna veneratione tam sancto funere obitus diem, sicut & matris, eleemosynis & piissimis celebrem duxit sacrificiis. Quæ videlicet Venerabilis mater eius, cū post abscessum viri, præter quæ nullum penitus nouerat, vellet & ipsa cuncta relinquere, quia scēminarū religiosa rara tunc erant monasteria, pii filii salubribus instincta monitis, continentia & Eleemosynis, orationib. atq; ieiuniis ac reliquis sanctis operibus in propria domo, quod reliquum erat, impedit temporis, filios etiam suos militaribus strenuis actibus ab immoderatis, quātum poterat frænabat excessibus. Cui decumbenti ea qua obiit ægritudine oprata filii ad est præsentia, adoranda tradit mysteria, extrema nō multō post sepulturæ soluit obsequia. Hæc autem dicere fuerat solita, quod dum præguans suis cū ferret visceribus, visam sibi per somnium fuisset elegantem creasse paruulum, quem sistendum conspectibus sancti in quibus & B. erat Petrus, deferrebant in cælum. Hinc factum est eadem admittente, vt discendis applicaretur literis: sperabatur enim, nec frustra, singularis apud Deum gratiæ futurus & meriti. Amavit autem studia litterarum nō mediocriter: propter quæ etiam in exteris nationes profectus multa sustinuit. Inerat quippe illi & vsq; ad vltimā senectam inesse non destitit verecunda sobrietas, quæ eam & inter suos etiam necessariorum sæpe cogebat ferre inopiam, dura nec amicis, si quid eum angebat, pudore victus poterat confiteri: quo quasi fræno à multis comprimebatur illicitis.

S. Calliopii matris cura & studium circa
filii salutem, & Martyrum au-
thore Metaphr.

Ex Sur. Tom. 2. 7. Martii.

Cura
de ma-
tris fi-
lio.

Constā.
114.
2. Tim.
1.

Theoclia mater quædam pia ac timens Deum liberalitate & sanctitate pollebat. Hæc senatorio nupta viro primum sterilis munere Diuino nacta filium patri suo posthumum, quem Calliopium appellauit. Quo verò tempore persecutio & idololatria vigeabant, ipse ad constantiam precibus & ieiuniis se armabat: quo ad iudices delato mater persuasit filio, vt declinandi iudicii causa Pergis pampylliis relictis cum auro vestibus & seruis Pompeiopolin Ciliciæ nauigaret. Quo appulsus inuenit Maximum præfectum Bacchanalia, & ludos, & choreas, & conuiuia idolis celebrantur, qui eum mox ad idolorytha manducanda coacturus iudicio sisti iussit. Atqui reuerti pro Deo sensus expertes colore Deos præses ait: adolescentia te petulantem reddit & magnos tibi cruciatus parat. Calliopius ad hæc: quin imo, quanto pluribus me tormentis ex cruciabis, tanto mihi ea perferenti corona splendidior texetur, nemo enim coronabitur, nisi legitime certauerit. Itaque verberibus & igne cruciatus grates Deo agit, qui misso angelo carbonum vim restinxit. Dum in custodia seruetur, mater hoc cognito 240. seruos libertate & peculio donauit, auro, E-
leemo-

leemofynæ argento & vestibus pauperes, possessionibus Ecclesiam: & ad filium profecta eum in carcere pedibus eius aduoluta cruore abstereso confortabat. Cui ille opportunè, inquit, mater venisti testis futura Christi cruciatuum. Illa verò beatam ait, me censeo, quia vt Anna dicauit sacrum munus Domino Christo vt Sara, obtulite, Deo holocaustum gratum. Dum autem vsque ad mediam noctem preces producerent, vox auribus allapsa est: Vos estis sancti Dei, & Christi confessores euersoresque Idolorum, qui patriam & pecuniam reliquistis, vt cum Christo pater emini. Exorto sole denuo monetur filius, ni in crucem agi velit, idolis cultum adhibere. at monitis constantior in crucem agi quinta sabbatorum Paschæ iubetur. Quo mater cognito Vnummos ministris dedit, vt eum deorsum crucifigerent: eo igitur die & modo crucifixus die parasceues animam egit: & vox de cælo audita est: veni ciuis Christi. & cohæres sanctorum Angelorum. Mater corpus complexa filii, & Christum collaudans in eius complexu spiritum reddidit: & ambo à fratribus in loco sacro sunt sepulti.

*Testi-
monium
Dei.*

*Exemplum SS. Martyrum coniugum Vio-
talis & Valeriæ, qui fuerunt parentes
SS. Gervasi & Protasi referente
Damiano.*

Ex Tom. 2. Sur, 25. April.

PET.

Perpendite fratres mei. Vitalis inuictissimus miles Christi, quam forte pectus habuerit, qui desui periculo omnino securus de alieno sollicitus vno verbi telo & inimicum percussit, & claudicantem iam influcto vulnere socium, vt surgeret, terigit: Cum enim, vt vera refert historia, post nimia tormenta Vrsicinus capitalem sententiam euadere valuisset, exclamauit vitalis noli Vrsicine medice, qui alios curare consueuisti teipsum æternæ mortis iaculo vulnerare, quo hortate pariter & doctrina & infirmum intus fortiter erexit, & foris contra aduersa viriliter confirmauit: Hæc est enim sanctorum consuetudo, vt ope ipsorum periclitati insurgentes hostes patiando despiciant, infirmæ mentes metuant, ne metuendo mortem vitam funditus perdant, dum illinc iaculis aduersantia pectora fordiunt, hinc scuto opposito debiles tuentur. Sed quisquis in campo certaminis vult fortiter agere, curet necesse est in pace domestica se custodire, in otioque se frequenter exerceat, ne ignarus pugnandi incautè ad bella prorumpat, ne rudis & imperitus cum doctiore congressus ante victoriam victus abscedat, ad quam ante totis visibus anhelabat. Neque enim credendum est, quod B. Vitalis religiosè viuere, & in primis, Deo seruire tū ceperit, cum ad Agonem Martyrii persecutoris illum crudelitas euocauit: quietus enim in semetipso quod erat continuit, commotus ad notitiam omnium odorem suæ fortitudinis asperlit. Testes sint eius virtutes, & domestica disciplina.

*Appo-
sita mo-
nito.*

*Prepa-
ratio ad
pugnā.*

*Val-
ria vir-
tutes.*

vxor & filii. Illa enim audita morte Vitalis
 non timuit insidias auarorum; vel vim poten-
 tium, nec periclitata ob viduitatem bona in tuto
 colligere & locare curauit, sed ad funus marito
 curandum Mediolano Rauennam longo satis in-
 itinere properauit, in quo cum incidisset in Idolo-
 latras Syluano sacrificantes ad idemque scelus
 prouocaretur, ita ab eis mactata est, vt vix illam
 seminecem sui homines ad Mediolanensem Vr-
 bem perducerent, sicque intrà triduum migraret
 ad dominum. Quæ si à viro studere auaritiæ di-
 didisset, non omnia sepulturæ eius postposuisset:
 si luxuriosis cum ea vsa fuisset conuiuuis, studio-
 sior lasciuadinis reficiendæ fuisset, quam cædis de-
 in adeundæ. At in quo nam curriculo filii de-
 certarunt? Hos vnus deuincit amor, hi de popu-
 losa vrbe faciunt eremum, diuersorium habitandi
 vertunt in oratorium, non vt alii adolescentes, lu-
 xuriosa licentia disfluunt, nec hæreditatem vo-
 luptatis seminarium constituunt, non equestris
 decursus, non compti vestitus, non gloriosi appa-
 ratus & nominis. De tota mundi latitudine vnam
 sibi glebam angustissimi carceris eligunt, vbi col-
 lectis à vanitate mundi vndique sensibus solam
 creatoris sui speciem me dullitus contemplantur.
 Huius more & desiderio succensî tam diu persi-
 stunt, donec gloriosa parentum vestigia se-
 cuti pro fide Christi martyrio
 coronantur.

*Filiorum
 virtutes.*

* *

Exempla

Exemplum S. Paphnutii coniuges & alios Martyrii & virtutis amore inflam- mantis : & Nestorii eiusque coniugis martyrum ad filiam confirman- dam oratio.

Ex Tom. 2. Surii 29. April.

CVm B. Paphnutius Abbas per urbem Aegypti Genteriam ambularet apertam Nestorii opulenti hominis ianuam ingressus à Ianitrice quæ hauitum periiit : ianitrix tanti viri tota Aegyptio celebris conspectu læta heram statim aduētū eius monuit, quæ festina in atrio prona vtrū angelum Dei sibi visum venerato, indignamque se eius compellatione testata manu deductum in argentea sede collocavit. Tum subridens beatus ait: Quorsum tanta vis auri facti insectique? Quorsum inani spe vos iactatis? Si me audis filia, eliges tibi vitam Angelicam & immortalium bonorum conciliatricem. His auditis heræ filia è cubiculo sumptuosam vestem profert: tum vtrique iuxta sibi assidenti dixit: derelinquite illas inanes diuitias, nam rubigo aurum corrumpet, & tinea vestes illas absument, pulchraque species in sepulchris deformabitur: solo Dei gratia & regnum eius in æternum manet. Interim viro Nestorio domum regredienti vxor nunciabunda occurrit, at ille præoccupato sermone dixit: quare

quare socio cum collegis meis rogo dignatus non fui iam cælum tenentibus: vtinam Paphnutii, quæ videre gestio, precibus digni Dei vocatione & mercede efficeremur; cui vxor abundè voto tuo satisfactum, ait: licebit cum tibi modò domi compellare, cui pronè venerabundo Beatus gratulatur, surge, inquit, me enim Deus ad vos misit nuncium veltræ gratiæ & salutis, modo ne velitis negligere. Adeamus pro confessione ad Arianum præsidem: non enim talis passim & vbiq; pro celeri braui certaminis offertur conditio & occasio ad statimque præeuntem Beatum sequuntur coniuges, & vxor faxit, ait, Deus, vt sicut hanc ianuam relinquo, sic cæli limen referatum opem ius mihi inueniam. Beatus præcurrens cum ad tribunal peruenisset ait: Tribunal contra te rursus veni: Tu cum Apolline tuo & ego cum Domino meo Iesu Christo. Quem Ariano præside frustra retinere nitente Angeli custodia munito. Nestorius cum coniuge libera voce se Christianum professus est: cui præses: itane Nestori tu ex eodem insanix fonte libasti? Attamen Deos adora Augustales, vt honori tibi sit cum coniuge, Tunc Nestorius: apage cum ista tua sollicitudine. An me putas ventris, vel diaboli, vel blanditiarum illecebris teneri? Præses ad filiolum eorum Stephanam conuersus de sacri- catione interpellat: quæ testata te Deo corpus suum hostiam viuentem offerre, cum recusasset, statim in armamentario suspensa prorsus & sanguine tota ex vulneribus conspergitur; ad cuius sinistram mater consistens sic

Grati-
laris de
B. Pa-
phnu-
iii ad-
uenit.

coniuges
marty-
rium
comi-
tantiur:

Mar-
tyrum
Stepha-
na.

*Parentum
in hor-
tatione.*

allocuta est: sustine filia, adhuc paullulum, & pater-
mio donabere: Scis, quale tibi matrimonium
quantaq; dote præparaueram: nunc autem sen-
ternam hæreditatem & thalamum cælestē inibi
Nec pater cessabat his verbis adhortari: Esto
tis ô filia: hodie enim cognoui, me dignum Do-
factum: itaque gaudeo, quod te Deo ipsi donum
præmitto. Interim ipsa in cruciatibus Deo spiri-
tum reddidit annos quidem nata octodecim
parentum manibus sepulta: qui etiam constanti-
obtruncati sunt. Interim Paphnutius tota nocte
prius precibus consumpta ad Martyrii brauium
plurimos sollicitabat, interq; eos octodecim scho-
lasticos pueros martyrum senatorum filios pa-
cis verbis ita concitauit, vt intrepidè ad prædicem
pro martyrii corona præeunte beato accedere
eamque obtinerent.

*13 scho-
lastici
marty-
res.*

*Exemplum iustæ institutionis familiae
Senensis, in qua præter S. Catherinam
postea Dominicanam sanctimonialem*

*Bonauentura soror nupta alteri
reluxit.*

Ex Tom. 2. Sur. 29. April.

*Jacobi
patien-
tia &
integri-
tas.*

Senis olim vixerunt coniuges plebei; & homi-
næ generis & mediocrium facultatum. Iacobus
simplex, integer & timens Deum patiens in rebus
molestis, nec passus tam è familiæ, quàm suo sermo-
ne ullam murmuris vocem prodire, & si quæ
nonnihil asperè profatum cognouisset cum hilari
vultu

vultu & blando solatiolo officii admonebat. Ipse verò, cum à ciue suo freto potentia amicorù grande as, quod non debebat reposcente pene ad inopiam redactus, vxori lassæ nescio quid mali ideo imprecata sedato perstans animo obiurgando respondit, sine, inquit, mea coniux: Deus illi quandoq; aspirabit sanam mentem, & errore agnito patronus noster erit: Id quod postea euenit. Ad hæc tota familia eius rectissima institutione formata improbos & inhonestos sermones nequaquã audire sustinuit. Filia eius Bonauentura nupserat cuidam iuueni Nicolao. Ad eum veniebant alii iuuenes, & vt solent tales, plerumq; non abstinebant à verbis inhonestis, & lasciuis. Ea res tantum illi Bonauenturæ dolorè attulit, vt etiam in morbum inciderit, & in dies macie cõficeretur. Nicolao ab illa causam mæroris inquirenti grauiter respõdit: ego in paterna domo tales sermones nõ audiui, quales hic quotidie iactantur: Itaq; ille mulieris pietatem & sese corrigens, prohibuit aliis, ne illa audiente verbis parum verecundis vterentur. Vtinam verò ad hoc exemplũ suam familiam hodie patresfamilias instituerent, melius profectò Christiana resp. haberet. Addiderim id modò de nostro æuo. Cũ autè Lapa multas Iacobo proles peperisset dein etiã gemino partu Catarinã, & Ioannã edidisset, quia omnib. nutriendis impar erat, aliis aliarũ lacti traditis, & gemella Ioanna post baptismum defuncta Catarinã suo lacte educatam, & vix dũ gressus suos dirigentem vix à vicinorum desiderio domi continere potuit, quorũ alii mirificè eius in agendo & loquendo gratia tenebãtur, alii ingèti solatio reso-

*Bona-
uentura
impro-
bitas.*

*Catarina
pro-
fectus.*

cillabantur, ideoque Euphrosynæ nomine appellabant. Porrò hæc quinquennis salutatione angelicam D. Virgini in singulis gradibus imitans promere solita. Sexennis supra verticem Dominicani templi Christum Pontificali habitu redimitum astantibus D. D. D. Petro Paulo & Iohanne intentissimo obrutu vicissim in se blandissimè respicientem conspicata, ut nec transeunte notaret, nec fratèrculi clamorem perciperet, & vix tracta desisteret, & detracta ploraret. Ab eo tempore mirifica morum maturitate & scientiâ proficiebat, sanctorum Patrum imitandorum desiderio tenebatur, latibuli Eremitici studiosa videbatur, & extincto in se mundi amore Iesu Christi & matris amorem tum sua sponte tum Dei desiderio incensum animo gerbat: denique gentilitatis tam animo quam corpore innixa ita D. Virgini compellabatur: O virgo sacratissima, quæ primam inter scæminas perpetuam Deo virginitatem voluisti, qui te voluit esse matrem vnicui filii sui: obsecro benignitatem tuam, ut non attentis meritis meis digneris mihi dare sponsum filium tuum quem totis animæ visceribus concupisco: & ego promitto & illi & tibi, quod nullum vnquam filium admittam sponsum, sed virginem meam perpetuam consecrabo. Ita septimo ætatis anno Deo consecrata profecit in dies, capitque Christi tyruncula iam tum bellum carni indicere etiam necdum rebellanti: cupiebat à carnium se esu abstrahere, & Dominicani instituti desiderio tenebatur, insuper & alienæ salutis procurantiæ, cre-

sciente in vicinia & familia suæ sanctitatis opinio-
ne & admiratione. Nouennis circiter iussa à pa-
rentibus ad Parochum suum delatis cereis & *Sacrifici-
cum.*
nummis in altari ponendis ire petitum ab eò sa-
crificium in honorem S. Antonii offerendum,
cultus Diuini amore perstitit ad finem eius: inde
domum se recepit. Mora autem illius matri dis-
plicuit: itqua vt ruborem ei adferret, maledictæ,
inquit. sint linguæ, quæ te nunquam redituram as-
ferebant (sic enim illis in locis vulgò solent dice-
re) puella sapiens: ad hæc paulisper conticuit: de-
inde scortim illam ducens, cum multa maturitate *Moni-
tio effi-
cax.*
& modestia ita locuta est: Domina mater, si me
quandoque videris tua iussa negligere, cædas me
virgis quantum visum fuerit, id enim dignum
& iustum est: sed quæso, ne propter meas culpas
cuiquam vnquam maledicas: nam neque tuam id
debet grandæuitatem & me summo animi mor-
rori afficit. His auditis mater vehementer sa-
pientissimam filiolæ admonitionem mirabatur,
non tamen volens id eam intelligere, cur, ait. tam
diu illic hælisti? Respondente ea, se Missam au-
diuultasse, quam ipsa celebrari mandasset, moxque
inde reuertisse domum, mater amplius ædificata
totum marito retulit. Ille verò gratias
Deo agens rem tacitus conli-
derabat.

* *
* ●